

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 46/2016-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. februára 2016 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenej Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a rozsudkami Krajského súdu v Prešove sp. zn. 12 Co 160/2014 z 12. marca 2015 (Rvp 8645/2015), sp. zn. 9 Co 43/2015 zo 4. marca 2015 (Rvp 8646/2015), sp. zn. 1 Co 54/2015 z 23. marca 2015 (Rvp 8647/2015), sp. zn. 9 Co 130/2014 z 4. marca 2015 (Rvp 8648/2015), sp. zn. 1 Co 35/2015 z 23. marca 2015 (Rvp 8649/2015), sp. zn. 1 Co 38/2015 z 23. marca 2015 (Rvp 8650/2015), sp. zn. 20 Co 290/2014 z 26. februára 2015 (Rvp 8651/2015), sp. zn. 9 Co 46/2014 z 25. marca 2015 (Rvp 8652/2015), sp. zn. 20 Co 286/2014 z 26. februára 2015 (Rvp 8653/2015), sp. zn. 9 Co 123/2014 z 25. februára 2015 (Rvp 8654/2015), sp. zn. 20 Co 293/2014 z 26. februára 2015 (Rvp 8655/2015), sp. zn. 10 Co 26/2014 z 25. marca 2015 (Rvp 8656/2015), sp. zn. 3 Co 296/2014 z 8. apríla 2015 (Rvp 8657/2015), sp. zn. 3 Co 297/2014 z 8. apríla 2015 (Rvp 8658/2015), sp. zn. 18 Co 267/2014 z 25. marca 2015 (Rvp 8659/2015), sp. zn. 9 Co 57/2014 z 25. marca 2015 (Rvp 8660/2015), sp. zn. 18 Co 268/2014 z 25. marca 2015 (Rvp 8661/2015), sp. zn. 18 Co 252/2014 z 25. marca 2015 (Rvp 8662/2015), sp. zn. 17. Co 45/2015 z 12. marca 2015 (Rvp 8663/2015), sp. zn. 20 Co 272/2014 z 26. februára 2015 (Rvp 8664/2015), sp. zn. 5 Co 273/2014 z 10. marca 2015 (Rvp 8665/2015), sp. zn. 18 Co 261/2014 z 25. marca 2015 (Rvp 8666/2015), sp. zn. 21 Co 206/2014 z 22. januára 2015 (Rvp 8667/2015), sp. zn. 1 Co 269/2014 z 11. februára 2015 (Rvp 8668/2015), sp. zn. 14 Co 100/2014 z 29. januára 2015 (Rvp 8669/2015), sp. zn. 14 Co 109/2014 z 29. januára

2015 (Rvp 8670/2015), sp. zn. 21 Co 207/2014 z 22. januára 2015 (Rvp 8671/2015), sp. zn. 15 Co 58/2014 z 21. januára 2015 (Rvp 8672/2015), sp. zn. 2 Co 255/2014 z 9. marca 2015 (Rvp 9157/2015), sp. zn. 19 Co 275/2014 z 10. marca 2015 (Rvp 9158/2015), sp. zn. 3 Co 274/2014 z 8. apríla 2015 (Rvp 9159/2015), sp. zn. 18. Co 270/2014 z 25. marca 2015 (Rvp 9160/2015), sp. zn. 19 Co 274/2014 z 10. marca 2015 (Rvp 9161/2015), sp. zn. 20 Co 274/2014 z 26. februára 2016 (Rvp 9162/2015), sp. zn. 18 Co 266/2014 z 25. marca 2015 (Rvp 9163/2015), sp. zn. 7 Co 188/2014 z 23. októbra 2014 (Rvp 9164/2015), sp. zn. 19 Co 273/2014 z 10. marca 2015 (Rvp 9165/2015), sp. zn. 5 Co 297/2014 z 12. marca 2015 (Rvp 9166/2015), sp. zn. 5 Co 181/2014 z 10. marca 2015 (Rvp 9167/2015), sp. zn. 5 Co 286/2014 z 10. marca 2015 (Rvp 9168/2015), sp. zn. 12 Co 1/2015 z 12. marca 2015 (Rvp 9169/2015), sp. zn. 9 Co 158/2014 z 25. februára 2015 (Rvp 9170/2015), sp. zn. 5 Co 223/2014 z 12. marca 2015 (Rvp 9171/2015), sp. zn. 9 Co 61/2014 z 25. marca 2015 (Rvp 9172/2015), sp. zn. 15 Co 41/2015 z 25. februára 2015 (Rvp 9173/2015), sp. zn. 19 Co 262/2014 z 10. marca 2015 (Rvp 9174/2015), sp. zn. 2 Co 252/2014 z 9. marca 2015 (Rvp 9175/2015), sp. zn. 15 Co 45/2015 z 18. marca 2015 (Rvp 9176/2015), sp. zn. 3 Co 271/2014 z 8. apríla 2015 (Rvp 9177/2015), sp. zn. 21 Co 291/2014 z 19. marca 2015 (Rvp 9178/2015), sp. zn. 3 Co 282/2014 z 8. apríla 2015 (Rvp 9179/2015), sp. zn. 5 Co 277/2014 z 10. marca 2015 (Rvp 9180/2015), sp. zn. 15 Co 67/2015 z 25. marca 2015 (Rvp 9181/2015), sp. zn. 15 Co 66/2015 z 25. marca 2015 (Rvp 9182/2015), sp. zn. 1 Co 49/2015 z 23. marca 2015 (Rvp 9690/2015), sp. zn. 14 Co 22/2015 z 19. marca 2015 (Rvp 9691/2015), sp. zn. 1 Co 65/2015 z 13. apríla 2015 (Rvp 9692/2015), sp. zn. 17 Co 65/2015 z 24. marca 2015 (Rvp 9693/2015), sp. zn. 13 Co 22/2015 zo 17. marca 2015 (Rvp 9694/2015), sp. zn. 1 Co 34/2015 z 23. marca 2015 (Rvp 9695/2015), sp. zn. 9 Co 26/2014 z 25. marca 2015 (Rvp 9696/2015), sp. zn. 21 Co 7/2015 z 19. marca 2015 (Rvp 9697/2015), sp. zn. 3 Co 273/2014 z 8. apríla 2015 (Rvp 9698/2015), sp. zn. 5 Co 256/2014 z 12. marca 2015 (Rvp 9699/2015), sp. zn. 5 Co 218/2014 z 19. februára 2015 (Rvp 9700/2015), sp. zn. 3 Co 219/2014 z 8. apríla 2015 (Rvp 9701/2015), sp. zn. 20 Co 219/2014 z 26. februára 2015 (Rvp 9702/2015), sp. zn. 6 Co 219/2014 z 18. decembra 2014 (Rvp 9703/2015), sp. zn. 18 Co 219/2014 z 19. januára 2015 (Rvp 9704/2015), sp. zn. 1 Co 47/2015 z 23. marca 2015 (Rvp 9705/2015), sp. zn. 21 Co 6/2015 z 19. marca 2015 (Rvp 9706/2015), sp. zn. 14 Co 110/2014 z 29. januára

2015 (Rvp 9707/2015), sp. zn. 19 Co 268/2014 z 29. januára 2015 (Rvp 9708/2015), sp. zn. 21 Co 197/2014 z 22. januára 2015 (Rvp 9709/2015), sp. zn. 19 Co 207/2014 z 27. januára 2015 (Rvp 9710/2015), sp. zn. 3 Co 238/2014 z 8. apríla 2015 (Rvp 9711/2015), sp. zn. 11 Co 149/2014 z 26. marca 2015 (Rvp 9712/2015) a sp. zn. 11 Co 137/2014 z 26. marca 2015 (Rvp 9713/2015) a takto

rozhodol:

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o., vedené pod spisovými značkami: Rvp 8645/2015, Rvp 8646/2015, Rvp 8647/2015, Rvp 8648/2015, Rvp 8649/2015, Rvp 8650/2015, Rvp 8651/2015, Rvp 8652/2015, Rvp 8653/2015, Rvp 8654/2015, Rvp 8655/2015, Rvp 8656/2015, Rvp 8657/2015, Rvp 8658/2015, Rvp 8659/2015, Rvp 8660/2015, Rvp 8661/2015, Rvp 8662/2015, Rvp 8663/2015, Rvp 8664/2015, Rvp 8665/2015, Rvp 8666/2015, Rvp 8667/2015, Rvp 8668/2015, Rvp 8669/2015, Rvp 8670/2015, Rvp 8671/2015, Rvp 8672/2015, Rvp 9157/2015, Rvp 9158/2015, Rvp 9159/2015, Rvp 9160/2015, Rvp 9161/2015, Rvp 9162/2015, Rvp 9163/2015, Rvp 9164/2015, Rvp 9165/2015, Rvp 9166/2015, Rvp 9167/2015, Rvp 9168/2015, Rvp 9169/2015, Rvp 9170/2015, Rvp 9171/2015, Rvp 9172/2015, Rvp 9173/2015, Rvp 9174/2015, Rvp 9175/2015, Rvp 9176/2015, Rvp 9177/2015, Rvp 9178/2015, Rvp 9179/2015, Rvp 9180/2015, Rvp 9181/2015, Rvp 9182/2015, Rvp 9690/2015, Rvp 9691/2015, Rvp 9692/2015, Rvp 9693/2015, Rvp 9694/2015, Rvp 9695/2015, Rvp 9696/2015, Rvp 9697/2015, Rvp 9698/2015, Rvp 9699/2015, Rvp 9700/2015, Rvp 9701/2015, Rvp 9702/2015, Rvp 9703/2015, Rvp 9704/2015, Rvp 9705/2015, Rvp 9706/2015, Rvp 9707/2015, Rvp 9708/2015, Rvp 9709/2015, Rvp 9710/2015, Rvp 9711/2015, Rvp 9712/2015 a Rvp 9713/2015 spája na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. III. ÚS 46/2016.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnené.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 12. júna 2015, 22. júna 2015 a 29. júna 2015 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOŠŤ, s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorými namieta porušenie základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkami Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“), ktoré sú uvedené v záhlaví tohto uznesenia (ďalej aj „napadnuté rozhodnutia krajského súdu“).

Zo sťažností a z ich príloh vyplýva, že sťažovateľka vystupovala v procesnom postavení žalobkyne v konaniach vedených pred Okresným súdom Prešov, Okresným súdom Stará Ľubovňa, Okresným súdom Svidník, Okresným súdom Humenné, Okresným súdom Kežmarok, Okresným súdom Poprad a Okresným súdom Vranov nad Topľou (spolu ďalej len „okresné súdy“), predmetom ktorých bolo rozhodovanie o náhrade majetkovej škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom týchto okresných súdov. Nesprávny úradný postup okresných súdov mal spočívať v takom konaní okresných súdov, ktoré bolo podľa sťažovateľky v rozpore s ustanovením § 44 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov a ku ktorému dochádzalo v skôr vedených exekučných konaniach, ktoré prebiehali takisto pred uvedenými okresnými súdmi, v ktorých sťažovateľka vystupovala v procesnom postavení oprávnenej.

Okresné súdy žalobné nároky sťažovateľky v konaniach, v ktorých sa domáhala náhrady škody a nemajetkovej ujmy v zmysle podmienok vyplývajúcich zo zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, vo veci samej zamietli. Krajský súd svojimi napadnutými rozhodnutiami potvrdil v odvolacom konaní prvostupňové rozhodnutia okresných súdov ako vecne správne.

Podľa názoru sťažovateľky krajský súd „spôsobil porušenie základných práv sťažovateľa, osobitne:

- základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (práva na súdnu ochranu);

- základného práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd“.

Tvrdenie o porušení označených práv sťažovateľka odôvodňuje tým, že:

„A. Rozhodoval vylúčený sudca.

Všetky úkony, ktoré boli zo strany konajúceho prvostupňového súdu vykonané predstavujú úkony vykonané vylúčeným sudcom...

B...

Napadnuté rozhodnutie krajského súdu je rozhodnutím absolútne prekvapivým...

C...

Súdy oboch stupňov založili svoje rozhodnutia na skutočnostiach a právnych argumentoch, ku ktorým sa sťažovateľ nemohol vyjadriť s cieľom ovplyvniť súdne rozhodnutie vo svoj prospech...

D...

... konanie pred odvolacím súdom ako aj rozhodnutie odvolacieho súdu v predmetnej veci porušuje právo sťažovateľa na spravodlivý súdny proces, keďže napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nie je dostatočne odôvodnené...

E...

Odvolací súd neprerokoval prípustné odvolanie voči výroku o prerušení súdneho konania.“

V petite podaných sťažností sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd vydal nález, v ktorom vysloví porušenie jej práv označených v záhlaví tohto rozhodnutia napadnutými rozhodnutiami krajského súdu, ktoré ďalej zruší a predmetné veci vráti na ďalšie konanie, prizná jej primerané finančné zadosťučinenie a náhradu trov konania.

II.

Podľa § 31a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevylučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“). V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky a krajského súdu, proti ktorému tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd uplatniac citované právne normy tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto uznesenia.

III.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu...

Podstatou sťažností je tvrdenie sťažovateľky o porušení jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom a napadnutými rozhodnutiami krajského súdu spočívajúcim v tom, že v odvolacom konaní potvrdil rozhodnutia okresných súdov o nepriznaní sťažovateľkou požadovanej náhrady škody a finančného zadosťučinenia, ktoré malo byť podľa sťažovateľky spôsobené nesprávnym úradným postupom všeobecných súdov v exekučných konaniach, v ktorých vystupovala sťažovateľka v pozícii oprávnenej. Sťažovateľka namietala, že na prvom stupni o jej nárokoch rozhodovali vylúčení sudcovia, odvolací súd vydal prekvapivé rozhodnutia, ktoré popierajú doterajšiu judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, súdy oboch stupňov porušili zásadu kontradiktórnosti konania a napadnuté rozhodnutia krajského súdu boli nedostatočne odôvodnené.

Ústavný súd po preskúmaní predmetu predmetných sťažností týkajúcich sa napadnutých rozhodnutí krajského súdu a v kontexte svojich zistení dospel k záveru,

že použitá argumentácia sťažovateľky v podaných sťažnostiach je totožná s jej právnou argumentáciou, ktorú použila v stovkách predošlých sťažností, ktorými sa ústavný súd už zaoberal v uplynulom období a v ktorých atakovala právne závery všeobecných súdov rozhodujúcich o jej žalobných nárokoch podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, v súvislosti s oneskoreným postupom všeobecných súdov pri postupe podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Vzhľadom na totožnosť tak v osobe sťažovateľky, ako aj totožnosť v použitej právnej argumentácii, skutkových okolnostiach, ktoré boli podstatné pre ustálenie záverov všeobecných súdov aj vo veľkom množstve predošlých prípadov (tiež posudzovaných ústavným súdom, pozn.), ústavný súd dospel k záveru, že sťažovateľke sú nepochybne známe dôvody odmietnutia sťažností v obdobných prípadoch, ako aj vyslovený právny názor ústavného súdu na danú právnu problematiku. A keďže v rozsahu použitej zásadnej/kľúčovej argumentácie sťažovateľky voči napadnutým rozhodnutiam krajského súdu sa táto nemení, nie je potrebné uvádzať tie isté dôvody odmietnutia, ako to je aj v prípade týchto sťažností. Vzhľadom na uvedené sa preto ústavný súd plne stotožňuje s dôvodmi svojich predchádzajúcich rozhodnutí (I. ÚS 369/2014, I. ÚS 373/2014, sp. zn. II. ÚS 458/2014, II. ÚS 503/2015, II. ÚS 504/2015, II. ÚS 506/2015, IV. ÚS 256/2014, IV. ÚS 363/2014), ktoré skončili odmietnutím rovnakých sťažností sťažovateľky z dôvodov tam uvedených. Ústavný súd v posudzovaných prípadoch nemá dôvod meniť svoje už ustálené právne názory, a preto v podrobnostiach odkazuje na už citované svoje skoršie rozhodnutia, v dôsledku čoho pristúpil k odmietnutiu týchto sťažností z dôvodu ich zjavnej neopodstatnenosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na odmietnutie sťažností ako celku rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľky v nich uplatnených (zrušenie napadnutých rozhodnutí krajského súdu, vrátenie vecí na ďalšie konanie a priznanie náhrady trov konania) stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. februára 2016